

рѣчь на оучителя, а оучителя се возчудилъ на та-
кѣва голѣмы и дѣвни чудеса, и се и збавилъ ѿ тѣхъ
пѣмысли дѣволски, и на сѣчки те казубалъ това
чудо, да се слави во вѣки, аминь.

Ч У Д О 42.

Истѣплѣнїе чудесное, ꙗкѡ єдина капла кровь Хри-
стова превоухѡди сѣчки те грѣхѡве человекескии.

Вдинъ калѣгеръ былъ лѣнивъ, и не держалъ как-
вѣто що се ѡкрѣклъ да стрѣва, но живѣалъ лѡшѡ оу
пїенѣ оу пѣденѣ: ѡвѣче ималъ єдно доврѡ. Читалъ
по стѡ пѣти Архангелское цѣлѡванїе, то єсть:
Богородице дѣво, радѡйса, понѣже ималъ велико
благоговѣнїе на пресвѣтѡа Богородица, и книга не
знаалъ, ниго дрѡги молитвы, самѡ това: Бого-
родице дѣво, радѡйса, и така живѣалъ безъ грѣ-
жа, не мыслѣлъ ни за пѡсть, ни бдѣнїе, ни дрѡги
добрѣ работы. ама мѡ далъ Богъ єдно видѣнїе,
защо ѡска Богъ сѣчки те человекѣцы да се спасѡтъ,
и видѣлъ страшно видѣнїе, та мѡ се оумъ за-
нѣлъ, и видѣлъ дѣволи че мѡ зѣли дѡша та, и
ѡ нѣсли ѡ предъ праведнаго сѡдѣа Христѡа, и ис-
кали да ѡ ѡсѡди, и да имъ ѡ даде по дѣломъ ни-
хинъ; а Христѡсъ знаалъ неговите грѣхѡве, ре-
клъ на дѣволи те: ѡнесѣте ѡ оу сѣлиши ѡгнь, не-
ма частъ сѡ мене, зацо ѡкрѣцѣнїе и калѣгерство
не дрѡжалъ, що мѡ было дадено по законѡ: и тѡл
часъ дѡша та фатѣли ѡ дѣволи, катѡ люгы зѡвѣ-
рове, и станѡла ѡ престѡла пресвѣтѡа Богородица,
и рекла на Христѡа: мѡлимтисѡ Гѡсподи, да ме по-
слѡшашъ, тѡа дѡша да се ѡправи. И показѡла кни-
га, що была написана: Богородице дѣво, радѡй-
са; що чѣлъ на свѣтѡа Богородица сѣки пѣть. и
заповѣдала да тѡратѡ книга та на вѣсѡ (терази);
а ѡ дрѡга та страна тѡрили дѣволи те многѡ
книги написани неговите грѣхѡве, и по тѣжки дош-